

szellemi, cselekvési és erkölcsi habituson kívül kiterjeszkedik az előéletre is, tehát mindenkor az emberi összértéket meghatározó tényezőket állítja össze. Ezt a vizsgálatot orvos-emberismereti bizottság végzi, melynek tagjai egymástól függetlenül működnek és megállapításaik közül csak azok érvényesek, amelyeket a bizottsági tagok többsége egyöntetűen állapított meg. Ez az eljárás biztosítja a szükséges tárgyilagosságot és az államérdeket parancsszerűen az egyéni érdek fölé helyezi. Hasonlóképpen működik a második, a katonaeMBERISMERETI bizottság is, melynek az a feladata, hogy az orvos-emberi bizottság véleménye alapján a *gyakorlati szempontok figyelembevételével* döntsön a hivatásra való alkalosság kérdésében. Kétes esetekben mindkét bizottság határozata ellen fellebbezni lehet az országos emberismereti tanácshoz, melynek ítélete végérvényes.

Simoneit gondolatai gyakorlatiasak és megvalósíthatók a szakemberismeretnek minden munkaterületén. A pedagógiai kiválogatással kapcsolatban is célszerű lenne, hogy orvos-emberismereti bizottság vizsgálja meg tudományosan a közép- és főiskolai tanulmányokat végezni szándékozó jelölteknek testi-lelki állapotát és ennek a vizsgálatnak alapján döntsön gyakorlatilag a pedagógiai-emberismereti bizottság a felvétel, illetőleg a további alkalmasság felől. Így a felelősség is megoszlaná s az eredmény bizonyára közelebb járna az igazsághoz, sőt ismételt — a négy középiskola elvégzése és az érettségi előtti — vizsgálatokkal a protekció káros befolyását is a legcsekélyebbre lehetne csökkenteni.

Arday Pál.

Procès-verbaux et Résolutions de la Ve Conférence Internationale de l'Instruction publique Genève, 1936. Genève, 1936, 166 lap. A Bureau kiadványainak 52. száma.

A július havában Genfben megtartott 5. nemzetközi közoktatásügyi értekezlettel kapcsolatos jegyzőkönyvek és határozatok meglepő gyorsasággal, alig néhány hónap múlva kerülnek itt nyilvánosságra és hiteles, tanulságos betekintést engednek a lefolyt, sok tekintetben eredményes tárgyalásokba, amelyeken Magyarország részéről *Bartók László* követségi titkár vett részt. Az üléseknek egyik, minket közelebbről érdeklő jelenete az volt, amikor *Paul Lachenal*, a svájci szövetségtanács képviselője, elnöki megnyitójában az amerikai *Mrs. Fern Andresos* és a svájci *Zollinger* társaságában hálásan emlékezett meg a budapesti *Kemény Ferencnek* a nemzetközi oktatás ügyében kifejtett úttörő munkásságáról (23. l.), amit *Bartók László* melegen megköszönt (68. l.). E kötetnek értékes része még az értekezlet elé terjesztett szakjelentések szövege a szakoktatásról, a falusi oktatásról és az iskolai építkezésekről, amelyet az ajánlások (*recommandations*) jellegével bíró határozati javaslatok kísérik. Ezek teljes áttekintést nyújtanak az említett tanügyi tényezők mai állásáról és kívánatos továbbfejlesztésükről. A kötetet a Bureau igazgatójának, *Piaget*-nek tollából az intézménynek 1935—36-i működéséről szóló összefoglaló jelentése fejezi be (143—63. l.), amely jogos önértettel hivatkozik a Bureau-nak immár tízéves, buzgó, sikerekben gazdag és világszerte elismert tevékeny-

ségére. Piaget egyébként a Budapesten 1936 júniusában megtartott irodalmi és művészeti értekezlet alkalmából közoktatásügyi miniszterünknel is tisztelgett.

L'Organisation de l'enseignement spécial. Genève, 1936. A genfi Bureau kiadványainak 49. száma. (194 lap.)

A belga közoktatásügyi minisztérium felkérésére a Bureau a múlt július havában megtartott V. nemzetközi közoktatásügyi értekezlet napirendjére tűzte az értelmi vagy testi fogyatékosok (vakok, siketnémák, nyomorékok és szellemileg fogyatékosok) szakoktatásának ügyét, amelyről ez a kötet kimerítően beszámol: országonként közli a 41 állam minisztériumától beérkezett anyagot a 16 főkérdésre, amelyek felölelik az iskolakötelezettséget, a szakiskolák különböző típusait, a növendékek felkutatásának, kiválogatásának és a tanításnak módszereit, végül a tanszemélyzet képzését, felügyeletét és ellenőrzését. Az erkölcsileg romlott (bűnöző) és az elhagyott gyermekek nevelésének kérdése e kötet keretén kívül esik.

Az éppoly terjedelmes, mint alapos, a tárgyalt szakoktatás minden részletére kiterjedő Bevezetés (9—39. l.) összehasonlítja és összefoglalja az országok minisztériumai által beküldött adatokat (Magyarországra vonatkozólag 1. 111—14. l.) és ezzel olyan tanulságos munkát végzett, amelyet a szakemberek köszönettel fogadhatnak és az ügy javára használhatnak. Ez okból *ki-vonatos* ismertetésétől elállunk. kf.

Új magyar könyvek és füzetek.

Julius Kornis: Nationale Kultur und Weltkultur. (Monatsschrift für Kultur und Politik. Herausgeber *Johannes Meßner*. Österreichischer Kulturverlag, Wien. — II. Jahrgang. April 1937, Heft 4. Sonderdruck.) (N. 8-r., 393—301. l.)

Melich János: A bölcsészeti oktatás és a középiskolai tanárképzés reformjához. (Különlenyomat a Budapesti Szemle 1937. évi márciusi füzetéből.) Bp. 1937. A Franklin-Társulat nyomdája. (N. 8-r., 277—308. l.)

Baranyai Mária és Keleti Adolf: A magyar nevelésügyi folyóiratok bibliográfiája 1841—1936. *Felkay Ferenc dr.* előszavával. (A Fővárosi Pedagógiai Könyvtár Kiadványai. 8. szám.) Bp. 1937. Budapest székesfőváros házi nyomdája. (Lex. 8-r., 152 l.)

Borbély András: Gondolatok az érzelmi élet nevelése köréből. (A Magyar Királyi Tisza István-Tudományegyetem Pedagógiai Szemináriuma és Pszichológiai Intézete. Igazgató: *Mitrovics Gyula dr.*) Kisújszállás, 1936. Lading János könyvnyomdája. (N. 8-r., 76 l.)

Dékány István dr.: A filozófus és felelőssége. (Különlenyomat az Athenaeum 1936-i évfolyamából.) Bp. 1936. Királyi Magyar Egyetemi Nyomda. (N. 8-r., 16 l.)